# POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 19 | Poznań, dnia 16 maja | 1949 r.

## TREŚĆ:

**DZIAŁ URZĘDOWY:** Str.



**DZIAŁ NIEURZĘDOWY:**



## DZIAŁ URZĘDOWY

### 438
### ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
**z dnia 2 maja 1949 r. w sprawie utworzenia gromady Tarchały Małe w pow. ostrowskim.**

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) zarządzam:

§ 1. Wyłącza się w pow. ostrowskim z dotychczasowej gromady „Tarchały", położonej w gm. wiejskiej „Odolanów" wieś „Tarchały Małe" o obszarze 219,42,79 ha i tworzy się z niej samodzielną gromadę „Tarchały Małe" w tejże gminie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

### 439
### ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
**z dnia 7 maja 1949 r. Nr O. Org. II-4c/2/49, o ustanowieniu nowych i zmianie dotychczasowych terminów roków urzędowych w niektórych powiatach Ziem Odzyskanych.**

Na podstawie art. 71 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 19. 1. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80/36, poz. 555) oraz § 15 litera „a", rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji Starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) wprowadzam w zarządzeniu moim z dnia 10 kwietnia 1948 r. o rokach urzędowych na Ziemi Lubuskiej (Pozn. Dz. Wojew. Nr 11, poz. 137) następujące zmiany:

§ 1. Ustanawiam nowe roki urzędowe:

a) W Dzierżążnie Wielkim, w pow. pilskim, w pierwszy i trzeci wtorek każdego miesiąca.

Przedmiotem roków urzędowych winny być sprawy wyliczone w załączniku do zarządzenia z dnia 10 kwietnia 1948 r. pod 1. p. 2, pkt. a) i b) (Pozn. Dz. Wojew. Nr 11, poz. 137, str. 136).

b) W Łagowie, w pow. sulęcińskim, w pierwszą sobotę każdego miesiąca.

Przedmiotem roków urzędowych winny być sprawy wyliczone w załączniku do zarządzenia z dnia 10 kwietnia 1948 r. pod 1. p. 6, pkt. a), b), c) i d) (Pozn. Dz. Wojew. Nr 11/48, poz. 137, str. 237/238).

§ 2. Ustalony w załączniku do zarządzenia z dnia 10 kwietnia 1948 r. termin roków urzędowych w Lubsku, pow. Krosno Odrzańskie — dzień pierwszy czwartek każdego miesiąca zmieniam na pierwszy wtorek każdego miesiąca (Pozn. Dz. Wojewódzki Nr 11/48, poz. 137, str. 236).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: w z. Adamowicz, Wicewojewoda.

440

## KOMUNIKAT URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO

**z dnia 11 maja 1949 r. w sprawie udzielonych pozwoleń na zbiórki uliczne.**

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zainteresowanych władz, że udzielił zezwolenia na zbiórkę publiczną:

1. Związkowi Młodzieży Polskiej — Zarządowi Wojewódzkiemu w Poznaniu, ul. Armii Czerwonej 1, w dniu 1. 5. 1949 r., decyzją z dnia 20. 4. 1949 r. Nr SP. S. V/30/49.

2. Związkowi Straży Pożarnych — Zarządowi Wojewódzkiemu w Poznaniu, ul. Mickiewicza, w czasie od dnia 14. 6 do dnia 20. 6. 49 r., decyzją z dnia 23. 4. 49 r. Nr SP. S. V/18/49.

3. Towarzystwu Burs i Stypendiów R. P. — Zarządowi Wojewódzkiemu w Poznaniu, ul. Wierzbięcice 19/1, w czasie od dnia 22. 5. do dnia 28. 5. 1949 r., decyzją z dnia 6. V. 1949 r. Nr SP. S. V/33/49.

Powyższe zbiórki uliczne odbędą się na terenie województwa poznańskiego, łącznie z powiatami Ziemi Lubuskiej.

Przy przeprowadzeniu tychże zbiórek zachowane być winny przepisy ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzenia zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 638).

Za Wojewodę: Konrad Unruh, w z. Nacz. Wydz.

441.

## PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

**z dnia 13 maja 1949 r. Nr SF. I. 2/37/49 o niedociągnięciach w wymiarze i poborze podatku gruntowego i wkładów na F. O. R.**

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast województwa poznańskiego.

Okólnikiem moim Nr 23 z dnia 13. 11. 48 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr 4/1) oraz pismem okólnym z 31. 1. 49 r. Nr SF. I. 2/8/49 (Pozn. Dz. Wojew. Nr 5/82) ustaliłem między innymi tryb postępowania i w odniesieniu do wymiaru jak i poboru podatku gruntowego i F. O. R. Mimo wielokrotnego przypomnienia o obowiązku przestrzegania zarówno przepisów ustawowych jak też zasad zawartych w wymienionych wyżej jak i innych moich zarządzeniach, część samorządów wykazuje nadal poważne nieraz niedociągnięcia w tej dziedzinie, co stwierdziła ostatnio kontrola Wojew. Pełn. Rząd. do spraw podatku gruntowego.

W związku z powyższym zarządzam co następuje:

1. Należy zbadać przez organa inspekcyjne samorządowe, czy wymiar podatku gruntowego na 1949 r. dokonany został z uwzględnieniem ostatnio znowelizowanych przepisów o podatkach komunalnych, a w szczególności o podatku gruntowym z 1. 3. 49 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 100) w art. art. 4, 7, 9, 10, 11 i 12-ym.

2. Wszystkie zeznania podatników zarówno co do zeznań o wielkości areału podlegającego opodatkowaniu jak i też sposobu użytkowania włącznie prowadzenia działów specjalnych, muszą być zgodnie z dekretem o post. pod. z 16. 3. 46 r. (Dz. Ust. Nr 27/174) — sprawdzone ze stanem faktycznym przez władze wymiarowe.

Władze wymiarowe posługiwać się przy tym winny tak materiałem ewidencyjnym własnym jak innych władz np. referaty pomiarów i ref. roln. starostw, informacje sołtysów, delegatów społecznych itp. a także księgami podatkowymi sprzed 1939 r. o ile takie w gminie się znajdują.

3. Zasady powyższe obejmują również i sprawę kontroli zeznań podatników o gruntach ich, położonych w granicach innych gmin danego powiatu.

4. Udzielanie ulg z art. 11 i 12 ustawy z 20. 3. 46 r. o podatkach komunalnych z uwzględnieniem późniejszych nowel muszą być oparte wiarogodnymi dowodami.

5. Stosowanie ulg na wniosek podatnika w oparciu o art. 12 dekretu nie powinno, w zasadzie wychodzić poza wniosek podatnika aby nie zdarzały się wypadki **nienzasadnionego** podwyższenia ulgi ponad wniosek podatnika.

6. Udzielanie ulg nieuzasadnionych, gdy właściwą pobudką była znajomość, przyjaźń, pokrewieństwo itp. traktować należy jako przestępstwa z art. 286 K. K. i sprawy takie należy natychmiast kierować do prokuratora.

7. Mimo oświadczeń, że księgi biercze zostały prawidłowo zamknięte zdarzały się wypadki, że ustalenia końcowe nadpłat i zaległości za rok 1948 nie zostały wprowadzone do ksiąg bierczych na rok 1949. Należy więc księgi biercze na rok 1949 odpowiednio uzupełnić. Należy zbadać również kwestię zamknięcia ksiąg bierczych za rok 1946 i 1947, gdyż inspekcja W. P. P. G. ustaliła w niektórych powiatach nieprawidłowość ich zamknięcia co z góry przekreśla założenia o prawidłowości zamknięć ksiąg podatkowych za rok 1948.

Zapiski w księgach bierczych muszą być prowadzone bieżąco i odrazu atramentem.

8. Rejestry wymiarowe oraz ks. biercze pod. grunt. muszą być wypełniane atramentem, podsumowane, parafowane i zaopatrzone podpisami przełożonego gminy i referenta podatkowego.

9. Szczególnie przypominam wydane już poprzednio zarządzenie co do klasowego podejścia przy rozpatrywaniu wszelkich podań o ulgi jak i też o odroczenie terminów płatności.

10. Przypominam pkt. 9 mojego pisma okólnego w sprawie terminowego załatwienia wszystkich odwołań i zażaleń w sprawie pod. grunt. i F. O. R-u.

Ob. Ob. Starostowie i Prezydenci miast wydzielonych dopilnują, aby odwołaniom tym nadano odpowiedni bieg i skontrolują podległe władze wymiarowe, czy nie przetrzymują u siebie wniesionych odwołań i zażaleń.

11. Ponownie wskazuję na okólnik M. A. P. Nr 96 w sprawie współpracy Wydziałów Wojewódzkich i Powiatowych z Pełnomocnikami Rządowymi do spraw podatku gruntowego (Dz. Urz. M. A. P. Nr 45, poz. 336) oraz na pkt. 1 ust. 3 mego pisma okólnego z 31. 1. 1949 r. i zobowiązuję bezwzględnie wszystkich inspektorów samorządowych, powiatowych i wojewódzkich do inspekcjonowania akcji wymiaru i poboru podatku gruntowego jak też i wkładów oszczędnościowych FOR-u. Zauważone przez aparat kontrolny W. P. P. G. i P. P. P. G. błędy przedstawiane Wydz. Powiatowym winny być niezwłocznie usuwane o czym należy powiadomić zainteresowane czynniki kontrolne.

Inspektorzy samorządowi winni w tym celu przeprowadzać kontrolę wymiaru i poboru pod. grunt. i wkładów na FOR. nie tylko podczas inspekcji generalnych, lecz także i na specjalnie w tym celu przeprowadzanych inspekcjach.

12 Przypominając pkt. 7 mojego pisma okólnego z dnia 31. 1. 49 r. zobowiązuję ponownie wszystkie związki samorządowe, do przestrzegania polecenia mojego, aby referenci podatkowi nie byli obarczani innymi pracami, które nie pozwalałyby im na terminowe załatwianie spraw podatkowych.

13. Polecam przeprowadzić specjalną odprawę referentów podatkowych w obecności powiatowego pełnomocnika do spraw pod. grunt. oraz przedstawiciela Urzędu Skarbowego dla omówienia zarówno znowelizowanych przepisów podatku grunt. jak i sprawy przestrzegania moich okólników włącznie nin. pisma okólnego.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

442

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**z dnia 10 maja 1949 r. Nr H. I/3-547/49 Krz/Bar, dot. przedsiębiorstw budowlanych.**

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych województwa poznańskiego.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 marca 1949 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Odbudowy o obowiązku uzyskania zezwolenia, właściwości władz przemysłowych oraz o trybie i warunkach udzielania zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) — Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości co następuje:

Osoby zajmujące się zawodowym wykonywaniem czynności zarobkowych w zakresie:

1. Budowy, zmian budowlanych i utrzymaniu wszelkich budynków naziemnych i podziemnych zarówno w osiedlach jak i poza osiedlami, urządzeń związanych z budynkami, tudzież urządzeń pomocniczych przy budowie tworzenia nowych osiedli i działek budowlanych; zakładania, urządzania i zmian w obrębie osiedli, ulic i dróg, placów i wszelkich terenów.

przeznaczonych do użytku publicznego; projektowania, zakładania urządzenia i zmian poza obrębem osiedli wszelkiego rodzaju urządzeń i terenów o określonym przeznaczeniu w związku z istniejącymi lub zamierzonymi inwestycjami o znaczeniu państwowym, bądź w związku z rozwojem i potrzebami osiedli istniejących i nowozakładanych.

2. budowy, odbudowy, gruntowej przebudowy budowli drogowych, mostowych, kolejowych, wodnych, lotniczych, górniczych, telekomunikacyjnych, urządzeń elektrycznych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych, obowiązane są uzyskać zezwolenie po myśli ustawy z dnia 2. 6. 47 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) zmienionej ustawą z dnia 4. 2. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 59) o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych i tym samym wnieść opłatę stosownie do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22. 8. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3. 11. 1947 roku (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 427) oraz rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 9. 3. 1939 roku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 162).

Obowiązek uzyskania zezwolenia władz przemysłowych dotyczy również osób, które na podstawie przepisów szczególnych uzyskały zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa np. instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych, gazowych i elektrycznych od innych władz a nie przemysłowych. Obowiązek ten dotyczy także osób, które uzyskały zezwolenie (koncesję) władz przemysłowych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

4. Zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw wykonujących wyłącznie budowę, przebudowę lub inne zmiany parterowych budynków mieszkalnych i gospodarczych wydaje wojewoda jako władza przemysłowa i budowlana II. instancji.

5. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa przez kupca jednoosobowego może otrzymać osoba, która posiada przewidziane w obowiązujących przepisach uprawnienia do samodzielnego kierowania robotami mającymi stanowić przedmiot przedsiębiorstwa.

6. Spółka prawa cywilnego lub handlowego oraz osoby prawne nie będące spółkami mogą uzyskać zezwolenie jeżeli przynajmniej jeden spólnik upoważniony do reprezentowania spółki albo przynajmniej jeden członek zarządu osoby prawnej posiada uprawnienia wymienione w pkt. 5 i jeżeli stałym kierownikiem technicznym robót prowadzonych przez przedsiębiorstwo ma być osoba posiadająca wymagane uprawnienia.

7. W wypadkach nieodpowiadających powyższym wymogom, zezwolenia udzielić może Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Odbudowy i innymi właściwymi ministrami.

W związku z powyższym Ref. Handlu Starostw Powiatowych oraz Wydziały Przemysłu i Handlu przy Zarządach Miejskich miast wydzielonych wezwą wszystkie te osoby do wniesienia podań oraz opłat w trybie rozporządzeń wykonawczych Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 2. 6. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) i zmienionej ustawą z dnia 4. 2. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 59).

Podania winny być złożone za pośrednictwem Cechów Rzemieślniczych, które wydadzą potwierdzenie odbioru.

Od powyższego obowiązku zwolnione są:

1. Przedsiębiorstwa państwowe, związków samorządu terytorialnego, państwowo - spółdzielcze i spółdzielcze, centrale spółdzielczo-państwowe, jeżeli prowadzone są w zarządzie przedsiębiorstw państwowych, związków samorządu terytorialnego, przedsiębiorstw państwowo-spółdzielczych i spółdzielni lub central spółdzielczo-państwowych.

2. Przedsiębiorstwa znajdujące się pod zarządem państw.

3. Spółki handlowe, których więcej niż połowa kapitału zakładowego należy do Skarbu Państwa lub przedsiębiorstw państwowych.

Jako ostateczny termin do wniesienia podań, o których mowa powyżej, wyznacza się dzień 28 maja 1949 r. Po tym terminie w stosunku do osób, które obowiązku tego nie dokonają, stosowane będą sankcje przewidziane w § 8 rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11. 3. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 105).

Do dnia 5. 6. 1949 r. Referaty Handlu Starostw Powiatowych i Wydziały Przemysłu i Handlu przy Zarządach Miejskich miast wydzielonych prześlą imienne wykazy przedsiębiorstw, które złożyły podania o zezwolenie w trybie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. 3. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161), podając dodatkowo Nr potwierdzenia odbioru, datę złożenia podania, wniesioną sumę oraz datę i pozycję zarachowania w dzienniku kasowym Urzędu Skarbowego.

Do powyższego Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że zgodnie z pismem Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 10. 1. 49 r. zn. PH. V/7/3/3467/0131 przedsiębiorstwa projektodawczo-konstrukcyjne zobowiązane są również do uzyskania zezwolenia na podstawie ustawy z dnia 2. 6. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) w trybie przewidzianym rozporządzeniem z dnia 22. 8. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 311).

Obowiązek ten dotyczy przedsiębiorstw zarobkowych, nie zaś wykonywania wolnego zawodu.

Do uzyskania przedmiotowego zezwolenia są obowiązane przedsiębiorstwa zarejestrowane w sądzie (Sp. z o. o., sp. jawna itp.) — przedsiębiorstwa zatrudniające personel fachowy lub powierzające wykonywanie projektów fachowcom na podstawie umowy o dzieło.

Natomiast inżynier lub technik nie prowadzący przesiębiorstwa i nie zatrudniający sił najemnych, obowiązkowi wynikającemu z ustawy z dnia 2. 6. 47 (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) w przedmiocie uzyskania zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub budowlanego albo zawodowe wykonywanie czynności — nie podlega.

Za Wojewodę: Dr Dembowski, Naczelnik Wydziału

## 443

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**z dnia 9 maja 1949 r. Nr Pom. A. IV-1/28/49 w sprawie postępowania przy przyjmowaniu, zlecaniu i nadzorze robót mierniczych.**

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów miast wydzielonych województwa poznańskiego.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i zastosowania poniższy odpis okólnika Nr 5 Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 8 kwietnia 1949 r. (A Org. I-3/3) o postępowaniu przy przyjmowaniu, zlecaniu i n dzorze robót mierniczych.

Za Wojewodę: Mgr. Inż. Korus Feliks, Nacz. Wydz.

*

## OKÓLNIK NR 5
## PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU POMIARÓW KRAJU

**z dnia 8 kwietnia 1949 r. (A. Org. 1-3/3) o postępowaniu przy przyjmowaniu, zlecaniu i nadzorze robót mierniczych.**

W związku z przepisami:

a) § 3 i § 4 rozporządzenia Perezesa Rady Ministrów z dn. 18 maja 1945 r. o organizacji i zakresie działania organów podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 112);

b) § 3 zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 9 lutego 49 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze" (Monitor Polski Nr A-7, poz. 85);

c) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 lutego 49 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73); zarządza się co następuje:

§ 1. **Przyjmowanie zamówień na roboty miernicze.** Roboty miernicze zgłoszone do Głównego Urzędu Pomiarów Kraju bądź jego organów podległych przez urzędy i instytucje prawa publicznego oraz osoby, jeżeli wartość tych robót wyceniona na podstawie kosztorysu urzędowego bądź taryfy lub kalkulacji urzędowej:

a) nie przekracza kwoty 100.000,— zł, będą wykonywane przez organa podległe Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju w ramach ustalonego planu robót na dany rok gospodarczy z zachowaniem przepisu § 4, ust. 1, lit. b) niniejszego zarządzenia,

b) przekracza kwotę 100.000,— zł, należy kierować do miejscowo właściwego Oddziału Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego, z zachowaniem przepisu § 4, ust. 1, lit. a) niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. W ramach robót mierniczych określonych wyżej w pkt. a) § 1, pierwszeństwo mają roboty zgłoszone przez urzędy i instytucje wymienione w § 1 cytowanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów

2. W przypadku niemożności wykonania zgłoszonych robót należy zgłoszenia skierować bezzwłocznie do miejscowo właściwego Oddziału Pństwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego, zawiadamiając o tym równocześnie zainteresowany urząd lub instytucję.

§ 3. 1. Roboty miernicze zgłoszone do Głównego Urzędu Pomiarów Kraju lub organów podległych, zgodnie z przepisami § 1 ust. a) niniejszego zarządzenia, będą wykonywane wyłącznie:

a) za opłatą należności ustalonych w taryfie opłat (Monitor Polski Nr 38, poz. 155 z 1948 r.), przy stosowaniu przepisów o sposobie pobierania i zarachowania opłat za czynności urzędowe organów podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju (Monit. Polski Nr 148, poz. 301 z 1946 r.), bądź też:

b) za opłatą należności ustalonych oddzielnymi zarządzeniami Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

2. Wykonywanie robót mierniczych na zasadach odmiennych od wyżej wymienionych jest wzbronione.

§ 4. **Zlecanie robót mierniczych.** Główny Urząd Pomiarów Kraju oraz Wydziały Pomiarów Urzędów Wojewódzkich będą zlecać roboty miernicze:

1. W pierwszej kolejności Państwowemu Przedsiębiorstwu Mierniczemu, w ramach zatwierdzonego planu prac urzędu na rok gospodarczy, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r., w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych, a w szczególności:

a) roboty, wartość których przekracza 100.000,— zł, będą zlecane wyłącznie w trybie bezprzetargowym, na podstawie kosztorysu, którego ceny jednostkowe nie mogą przekraczać cen jednostkowych kosztorysu urzędowego dla danej kategorii robót mierniczych. Przekroczenie kosztorysu urzędowego może nastąpić jedynie w wyjątkowych, szczegółowo uzasadnionych wypadkach na podstawie zgody Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju i nie powinno przewyższać 5% kwoty ogólnej tego kosztorysu (§ 13 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów),

b) roboty, wartość których nie przekracza kwoty 100.000,— zł, służące dla zaspokojenia doraźnych potrzeb Urzędu, będą zlecane Państwowemu Przedsiębiorstwu Mierniczemu w drodze bezpośredniego porozumienia potwierdzonego rachunkiem (§ 53 rozporz. Rady Ministrów).

Roboty takie będą zlecane Państwowemu Przedsiębiorstwu Mierniczemu, jeżeli ich wykonanie we własnym zakresie może naruszyć bieg spraw przewidziany planem robót Urzędu.

2. W następnej kolejności Spółdzielniom Pracy Mierniczej, a w końcu mierniczym przysięgłym, o ile Państwowe Przedsiębiorstwo Miernicze nie podejmie się wykonania zamówienia w ilości i w terminach koniecznych dla Urzędu, co będzie stwierdzone jako odmowa przyjęcia zamówienia. (§ 10 ust. 4 rozp. Rady Ministrów).

Prace powyższe będą zlecane w zasadzie w drodze pisemnego przetargu nieograniczonego (Dział III rozp. Rady Min.).

3. Zakres robót, terminy oraz warunki płatności zostaną ujęte umową (§ 54—58 rozp. Rady Ministrów).

§ 5. **Nadzór nad robotami mierniczymi.** 1. Główny Urząd Pomiarów Kraju oraz Wydziały Pomiarów Urzędów Wojewódzkich będą dokonywać nadzoru robót mierniczych zlecanych do wykonania Państwowemu Przedsiębiorstwu Mierniczemu, Spółdzielniom Pracy Mierniczej lub mierniczym przysięgłym przez:

a) Główny Urząd Pomiarów Kraju oraz Wydziały Pomiarów Urzędów Wojewódzkich,

b) urzędy, instytucje oraz przedsiębiorstwa państwowe podległe Ministerstwom: Obrony Narodowej, Komunikacji, Przemysłu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa oraz Żeglugi, posiadające własne organa pomiarowe (§ 6 Zarz. Pr Rady Ministrów z 29. 11. 1946 r. Mon. Polski Nr 144, poz. 264),

c) urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa wymienione w punkcie poprzednim, a nieposiadające własnych organów pomiarowych oraz inne urzędy, instytucje, osoby prawne.

2 Nadzór w odniesieniu do robót mierniczych, wykonywanych przez urzędy i instytucje wymienione w pkt. 1 lit. a), będzie polegał na:

a) sprawdzeniu robót pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami oraz zachowaniu warunków umownych,

b) udziale w składzie Komisji odbiorczej robót (§ 66 rozp. Rady Ministrów),

c) zatwierdzeniu wniosków odnośnie wypłat za wykonane roboty,

d) stawianiu wniosków o przyjęcie operatów mierniczych do ewidencji przez powiatową władzę mierniczą właściwą terenowo dla danej roboty. Wnioski te będą podstawą orzeczenia o zgodności sporządzanych dokumentów i akt postępowania technicznego z wymaganiami obowiązujących instrukcji technicznych (zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 21 listopada 1947 r. Monit. Polski z 1948 r Nr 3, poz. 3).

3. Nadzór w odniesieniu do robót wykonywanych przez urzędy i instytucje wymienione w pkt. 1 lit. b) będzie polegał na:

a) udziale w składzie komisji odbiorczej robót,

b) stawianiu wniosków o przyjęcie operatów mierniczych do ewidencji przez powiatową władzę mierniczą, właściwą terenowo dla danej roboty. Wnioski te będą sporządzane na podstawie protokołu kontroli technicznej, dokonanej przez właściwe organa pomiarowe zleceniodawców.

4. Nadzór w odniesieniu do robót mierniczych wykonywanych przez urzędy, instytucje i osoby wymienione w pkt. 1 lit c) będzie polegał na:

a) sprawdzeniu wykonanych robót pod względem zgodności z obowiązującymi przepisami,

b) udziale w składzie Komisji Odbiorczej robót,

c) stawianiu wniosków o przyjęcie operatów mierniczych do ewidencji przez powiatową władzę mierniczą, właściwą terenowo dla danej roboty.

§ 6. **Przepisy przejściowe.** **Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1949 roku.**

Jednocześnie uchyla się zarządzenia Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju:

a) z dnia 7 maja 1948 r. (K. G. P. - O-17) w sprawie prowadzenia prac pomiarowych dla potrzeb zainteresowanych resortów państwowych,

b) z dnia 17 czerwca 1948 r. (K. G. P. - P. N.-2-7) o wykonaniu pomiarów i planów dla Państwowych Nieruchomości Ziemskich,

c) z dnia 22 maja 1948 r. (K. G. P. O. Z. O. - 8) o kosztach wykonania prac związanych z uzupełnieniem operatów katastralnych dla celów uwłaszczenia nierolniczego na Ziemiach Odzyskanych

Prezes: prof. inż. E. Warchałowski.

## 444

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**z dnia 5 maja 1949 r., Nr KOg-71/20/49, w sprawie korzystania z pożyczek bez odpowiednich zezwoleń.**

Do wszystkich
Powiatowych Zarządów Drogowych.

Urząd Wojewódzki (Wydział Komunikacyjny) podaje do wiadomości, że Ministerstwo Komunikacji Departament Dróg Kołowych, pismem z dnia 19. 3. 49 r. Nr DKO-1/d/29/49 zawiadomiło, że Biuro kontroli przy Radzie Państwa stwierdziło w czasie dokonywanej kontroli, że jeden z Pow. Zarz. Drogowych korzystał bez pozwolenia Ministerstwa Komunikacji z pożyczek od Kierownictwa Budowy Dróg.

Ponieważ podobne transakcje wykraczają poza ramy kompetencji tak jednej i drugiej strony, i nie znajdują żadnej podstawy prawnej w obowiązujących przepisach rachunkowo kasowych Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjny zwraca uwagę na niedopuszczalność tego.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Naczelnik Wydziału

## 445

## PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

**z dnia 6 maja 1949 r., Nr H. I/4-516/49 Krz/Bar., dot. przestrzegania przepisów sanitarnych w przedsiębiorstwach gastronomicznych.**

Do wszystkich
Starostw Powiatowych oraz Zarządów Miejskich
miast wydzielonych województwa poznańskiego.

W związku z stwierdzeniem przez Urząd Wojewódzki nieprzestrzegania przepisów sanitarnych w niektórych zakładach gastronomicznych — Urząd tut. przypomina rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 13. 5. 1937 (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 327) w sprawie przepisów sanitarnych dla publicznych miejsc spożycia.

Z wyżej wspomnianych przepisów szczególną uwagę zwracać należy na § 7 cytowanego rozporządzenia, w myśl którego gotowe do spożycia potrawy, ciastka itp. ułożone na stołach bufetowych powinny być zabezpieczone przed owadami, dotykaniem przez publiczność i wszelkim w ogóle zanieczyszczeniem; wydawane mogą być tylko przez personel zakładu w ilości żądanej, przez gościa przy użyciu czystych łyżek, widelców, szczypców itp. — Zwracanie wydanych z bufetu potraw, ciastek itp. jest niedozwolone.

Zaznacza się, że z uwagi na obecny brak szklanych kloszy, w których można by podawać gotowe do spożycia ciastka, nie wolno konsumentom podawać ich do stołu celem wyboru, a wolno podawać jedynie ilości i rodzaj ciastek uprzednio zamówionych.

Gotowe potrawy i artykuły żywnościowe powinny być przechowywane w pomieszczeniach oddzielnych, widnych i przewietrzanych. Artykuły żywnościowe, łatwo ulegające zepsuciu, winny być przechowywane w miejscach chłodnych.

Trzymanie artykułów żywnościowych przeznaczonych do bezpośredniego spożycia wprost na lodzie naturalnym (pochodzącym z stawów, jezior i rzek) jest wzbronione. Do tego celu dopuszczalne jest tylko używanie lodu sztucznego i to barwionego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 maja 1934 r. o barwieniu lodu sztucznego (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 491).

Powiatowe Referaty (Wydziały) Handlu w zakresie przestrzegania przepisów sanitarnych w przedsiębiorstwach gastronomicznych winny ściśle współdziałać z Powiatowymi Referatami (Wydziałami) Sanitarnymi, które spełniają czynności organów dozoru, określone w art. 18, 19 i 20 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

Współdziałanie z organami nadzoru sanitarnego polegać będzie na:

1. dokonywaniu wspólnych lustracji,
2. zgłaszaniu tym organom spostrzeżeń odnośnie usterek sanitarnych w przedsiębiorstwach gastronomicznych.

Za Wojewodę: Dr Dembowski, Naczelnik Wydziału.

446

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO**

**z dnia 5 maja 1949 r., Nr KOg-550/10/49, w sprawie remontu maszyn.**

Do wszystkich
Powiatowych Zarządów Drogowych.

Ministerstwo Komunikacji Departament Dróg Wodnych zawiadomiło pismem Nr D. K. O. — 9/e/1/49 z dnia 22. 4. 49 r., że Centrala Maszyn Drogowych w Krakowie, ul. Fabryczna 7, stacja kolejowa Kraków Dąbie, bocznica własna, zgłosiła gotowość wykonywania częściowych napraw silników spalinowych do maszyn drogowych i środków transportowych, z innych jednostek administracji drogowej.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki (Wydział Komunikacyjny) wyjaśnia, że w przyszłości należy zlecać C. M. D. za pośrednictwem tut. Wydz. Komunikacyjnego wszystkie remonty w zakresie podanym w załączonym wykazie, o ile remonty te nie będą mogły być wykonane we własnym zakresie.

Przy odbiorze każdej z wyremontowanych maszyn wzgl. ich części powinien być spisany protokół zdawczo-odbiorczy stwierdzający zakres i należyte wykonanie remontu.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

WYKAZ REMONTU SILNIKÓW SPALINOWYCH JAKIE MOŻE WYKONYWAĆ CENTRALA MASZYN DROGOWYCH

| L. p. | Ogółem ilość sztuk miesięcznie | Nazwa obrabianego przedmiotu | Nazwa obróbki | Uwagi techniczne, dotyczące obrabianego przedmiotu |
|---|---|---|---|---|
| 1. | 20 | Wał korbowy | szlifowanie czopów | do maksymalnego wykorbienia 135 mm do maksymalnej długości 2.200 mm |
| 2. | 200 | Korbowody | szlifowanie | silników o łbie ślizgowym np. Ford V-8 do maks. długości 14 |
| 3. | | Korbowody | przetaczanie na wymiar przetaczanie | po odlaniu podając wymiar zadany do maks. długości 14" |
| 4. | 60 | Tarcza sprzęgł. | szlifowanie | do maks. średnicy 420 mm |
| 5. | 40 | Koła zamachowe | szlifowanie | do maks. średnicy 420 mm |
| 6. | 2.000 | Zawory | szlifowanie | przylgnia pod kątem, od $15^0$—$85^0$ średnica trzona i grzybka dowolna |
| 7. | 700 | Dźwignia, zderzaki | szlifowanie | tylko zderzaki talerzykowe |
| 8. | 30 | Bębny hamulcowe | przetaczanie i szlifowanie | w granicach od 9" do 16,½" średnicy |
| 9. | 400 | Okładziny szczęk hamulc. | szlifowanie | do bębnów o średnicach od 9" do 16,½" okładziny |
| 10. | 40 | Tłoki | toczenie i szlifowanie | muszą być zmontowane na szczękach. W wypadku szlifowania okładzin na szczękach należy podać średnicę bębna z dokładn. 0,01 mm |
| 11. | 130 | Głowica | szlifowanie | wg rysunku z uwzgl. luzów żądanych przez klienta. |
| 12. | | Kolektory ssąco wyd. | | do maks. wysok. 230 mm |
| 13. | | Bloki cylindrowe | przetaczanie | o średnicy otworów od 47,64 do 191,20 mm |
| 14. | | Cylindry pojedyncze | przetaczanie | o średnicy otworów od 47,64 do 191,20 mm tulei indywidualnych nie przyjmuje się. |

447

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO**

**z dnia 10 maja 1949 r., Nr Wet. IV/2-a-15/49, dot. państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt — zakup biopreparatów — akcja oszczędnościowa.**

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 kwietnia 1949 r. Nr W. L. VII-4/4 — Urząd Wojewódzki powiadamia, iż celem racjonalnego wykonania akcji oszczędnościowej oraz uniknięcia opłacania zbędnych kosztów pośrednictwa — należy sprawę zakupu biopreparatów produkowanych w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym przez państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt — uregulować na następujących zasadach:

1. Państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt dokonywują zamówienia i zakupu biopreparatów bezpośrednio w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach lub w jego terytorialnych placówkach.

2. Należność za zakupione biopreparaty państwowy zakład reguluje bezpośrednio drogą przelewu z kredytów skarbowych (na rok 1949 dz. II. § 24) na konto w instytucji finansowej wskazanej przez P. I. W.

3. Każdy państwowy zakład leczniczy dla zwierząt) lecznica, przychodnia, punkt wet.) powinien posiadać w zapasie dostateczną ilość biopreparatów dla obsługi swego terenu działania.

Powyższe zasady prowadzenia zakupów obowiązują wszystkie państwowe zakłady lecznicze z dniem 1. 6. 1949 r.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

448

**PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO**

**z dnia 7 maja 1949 r., Nr Wet. I/3-h-16/49, dot. kursu szkoleniowego dla sanitariuszy w Gdańsku.**

**Do**
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 kwietnia 1949 r. Nr W. L. IV-7b/1 — Urząd Wojewódzki wyjaśnia, co następuje:

1. Każda czynna państwowa lecznica lub przychodnia dla zwierząt musi bezzwłocznie zaangażować sanitariusza weterynaryjnego.

W razie braku odpowiednich sił posiadających wymagane kwalifikacj fachowe, należy na stanowisko sanitariusza zaangażować prac. niewyszkolonego i skierować go na kurs szkoleniowy do Gdańska.

2. Kurs szkoleniowy w Gdańsku jest obowiązujący dla tych wszystkich sanitariuszy zatrudnionych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt, którzy nie mogą się wykazać odpowiednimi świadectwami o skończeniu podobnego szkolenia trwającego przynajmniej 3 miesiące. Kurs powyższy odbywać się będzie permanentnie przez rok 1949 i przez okres planu sześcioletniego, tak że zostaną przeszkoleni wszyscy sanitariusze wet. zatrudnieni w państwowych zakładach leczniczych.

3. W razie nie wyrażenia zgody przez pracownika zatrudnionego w charakterze sanitariusza wet. wyjazdu na kurs szkoleniowy — należy takiego pracownika zwolnić z pracy, a na jego miejsce przyjąć innego pracownika choćby niewyszkolonego, który zobowiązuje się do skończenia kursu w Gdańsku. Kandydatów na sanitariuszy można również typować spośród przodowników weterynaryjnych, którzy wykażą odpowiednie postępy i zainteresowanie się.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

449

## ZARZĄDZENIE NACZELNIKA OKRĘGOWEGO URZĘDU MIAR W POZNANIU

**z dnia 9 maja 1949 r., w sprawie następczej legalizacji narzędzi mierniczych w 1949 r. w powiatach: poznańskim, szamotulskim i krośnieńskim.**

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U .R. P. r. 1928 Nr 72, poz. 661) i art. 10 statutu urzędów miar (Dz. U. R. P. r. 1919 Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu zarządzam w roku 1949 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: poznańskim, szamotulskim i krośnieńskim, w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

**I. w powiecie poznańskim:**

1. Swarzędz od dnia 25. 5. do dnia 3. 6. br. — dla miasta i gminy Swarzędz
2. Łagiewniki dnia 7. 6. br. — dla części gminy Polska Wieś
3. Pobiedziska od dnia 9. 6. do dnia 20. 6. br. — dla miasta Pobiedziska, reszty gminy Polska Wieś i gminy Swarzędz
4. Kobylnica dnia 22. 6. br. — dla reszty gminy Swarzędz
5. Kicin dnia 24. 6. br. — dla części gminy Czerwonak
6. Owińska dnia 27. 6. br. — dla reszty gminy Czerwonak
7. Piątkowo od dnia 30. 6. do dnia 1. 7. br. — dla części gminy Piątkowo
8. Chludowo dnia 4. 7. br. — dla reszty gminy Piątkowo
9. Rokietnica od dnia 6. 7. do dnia 8. 7. br. — dla gminy Rokietnica
10. Tarnowo Podgórne od dnia 29. 8. do dnia 6. 9. br. — dla gminy Tarnowo Podgórne
11. Dopiewo od dnia 8. 9. do dnia 9. 9. br. — dla części gminy Dopiewo
12. Palędzie dnia 12. 9. br. — dla gminy Dopiewo
13. Żabikowo od dnia 14. 9. do dnia 19. 9. br. — dla gminy Żabikowo i gminy Puszczykowo
14. Komorniki dnia 21. 9. br. — dla reszty gminy Dopiewo
15. Stęszew od dnia 23. 9. do dnia 28. 9. br. — dla miasta i gminy Stęszew.

**II. w powiecie szamotulskim:**

1. Obrzycko od dnia 25. 5. do dnia 28. 5. br. — dla gminy Obrzycko
2. Wronki od dnia 31. 5. do dnia 9. 6. br. — dla miasta i gminy Wronki
3. Wróblewo od dnia 11. 6. do dnia 14. 6. br. — dla gminy Wróblewo
4. Nojewo od dnia 17. 6. do dnia 18. 6. br. — dla części gminy Pniewy, Ostroróg i Otorowo
5. Otorowo od dnia 21. 6. do dnia 23. 6. br. — dla reszty gminy Otorowo
6. Ostroróg od dnia 25. 6. do dnia 30. 6. br. — dla miasta i reszty gminy Ostroróg
7. Szamotuły od dnia 29. 8. do dnia 13. 9. br. — dla miasta i gminy Szamotuły
8. Kaźmierz od dnia 15. 9. do dnia 21. 9. br. — dla gminy Kaźmierz
9. Grzebienisko od dnia 23. 9. do dnia 28. 9. br. — dla gminy Grzebienisko
10. Duszniki od dnia 30. 9. do dnia 5. 10. br. — dla gminy Duszniki
11. Pniewy od dnia 7. 10. do dnia 13. 10. br. — dla miasta i reszty gminy Pniewy.

**III. w powiecie krośnieńskim:**

1. Wężyska od dnia 23. 5. do dnia 25. 5. br. — dla gminy Wężyska
2. Radomicko od dnia 30. 5. do dnia 3. 6. br. — dla gminy Korczyców
3. Bytnica od dnia 13. 6. do dnia 15. 6 .br. — dla gminy Bytnica
4. Toporów dnia 20. 6. br. — dla gminy Toporów
5. Nietkowice od dnia 23. 6. do dnia 24. 6. br. — dla gminy Nietkowice
6. Krosno od dnia 4. 7. do dnia 8. 7. br. — dla miasta i gminy Krosno
7. Dąbie od dnia 29. 8. do dnia 31. 8. br. — dla gminy Dąbie
8. Kosierz od dnia 5. 9. do dnia 6. 9. br. — dla gminy Kosierz
9. Bobrowice od dnia 8. 9. do dnia 9. 9. br. — dla gminy Bobrowice
10. Lubusko od dnia 12. 9. do dnia 16. 9. br. i od dnia 19. 9. do dnia 20. 9. br. — dla miasta i gminy Lubusko

W myśl art. 20 dekretu o miarach, zarządy gminne obowiązane są:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,
2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń,
3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terenie gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) grzywną do 50.000 złotych i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Miar: Inż. Skibski.

450

## KOMUNIKAT OKRĘGOWEGO URZĘDU MIAR W POZNANIU

**z dnia 21 kwietnia 1949 r., o otwarciu Obwodowego Urzędu Miar w Zielonej Górze.**

Od dnia 1 maja 1949 r. rozpoczyna swe czynności Obwodowy Urząd Miar w Zielonej Górze, Plac Wielkopolski Nr 6.

Do właściwości terytorialnej tego urzędu należą: miasto Zielona Góra i powiaty: gubiński, krośnieński, świebodziński i zielonogórski.

Wszelkie narzędzia miernicze znajdujące się w obrocie publicznym, będące w posiadaniu zakładów przemysłowych i handlowych, tak państwowych, spółdzielczych jak i prywatnych, należy na podstawie art. 12 i 14 dekretu o miarach z dnia 8. 2. 1919 r. (Dz. U. R. P. rok 1928, Nr 72, poz. 661) zgłaszać w przepisowym czasie do następczej legalizacji (tj. urzędowego sprawdzania i ocechowania). Do końca bieżącego 1949 roku powinny być zgłoszone narzędzia miernicze posiadające cechę z roku 1947 i starszą tj. wygasłą. Okres ważności cechy legalizacyjnej dla wag, odważników, przymiarów itp. narzędzi mierniczych trwa 2 lata.

Kto posługuje się w obrocie publicznym narzędziami mierniczymi nieprzepisowymi (art. 14) będzie karany na podstawie art. 23 wyżej wymienionego dekretu karą do 50.000 złotych i 6 tygodni aresztu lub jedną z tych kar.

Wyrób, naprawa i sprzedaż narzędzi mierniczych podlega w myśl art. 21 dekretu o miarach koncesjonowaniu według zasad ustalonych rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z 22 lipca 1932 r. o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi w brzmieniu obowiązującym od 28 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. r. 1932 Nr 68, poz. 630 i r. 1934 Nr 75, poz. 707).

Niestosujący się do tego rozporządzenia ulegają tej samej karze wymienionej w art. 23 dekretu o miarach.

Przyjmowanie interesantów w Obwodowym Urzędzie Miar w Zielonej Górze (pl. Wielkopolski 6) w czasie od 2 marca do 30 listopada odbywa się w piątki i soboty od godziny 8-ej do godziny 12-ej, a w czasie od 1 grudnia do 1 marca — codziennie. Czynności, wymagające przybycia urzędnika na miejsce sprawdzania poza urzędem (wag fundamentowych, odmierzaczy benzyny itp.), załatwiane będą poza czasem przyjmowania interesantów w urzędzie, po uprzednim porozumieniu pisemnym lub ustnym.

Naczelnik Okręgowego Urzędu Miar w Poznaniu: Inż. Skibski.

451

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. RAWICKIEGO

**z dnia 3 maja 1949 r., dot. pomoru świń.**

W związku z wygaśnięciem pomoru świń w gminie Chojno, uchyliłem moje uprzednie zarządzenie ochronne w sprawie zwalczania pomoru świń ogłoszone w Pozn. Dz. Woj. Nr 12, poz. 288 oraz Nr 16, poz. 385 z dnia 25. 4. 1949 r.

Starosta Powiatowy: Frączek Piotr.

452

## ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MOGILEŃSKIEGO

**z dnia 2 maja 1949 r., w sprawie zwalczania pomoru świń.**

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do ob. Stawickiego Ignacego, zamieszkałego w Nowejwsi, gmina Strzelno Południe — na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III/1/5 — zarządzam co następuje:

**I. Zagroda zapowietrzona:**

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda ob. Stawickiego Ignącego w Nowejwsi. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

**II. Okręg zapowietrzony:**

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń do którego włączam całą gromadę Nowawieś.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynaryjnego i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń dla świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka i wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane. Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się odbywać wyjątkowo za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

### III. Okręg zagrożony.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń do którego włączam gromady: Berlinek, Golejewo, Gaj, Jezioro Wielkie, Kuśnierz, Kościeszki, Krzywekolano, Nożyczyn, Piatnica, Pomiany, Rzeszyn, Rzeszynek, Siedlimowo, Sierakowo, Wola Kożuszkowa, Wójcin, Wronowy.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy do okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg jak również wprowadzania świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Bolesław Walkowski, p. o. podref.

## 453

## OGŁOSZENIE II. STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie doręczenia upomnienia do niszczenia grzywny.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Mielżyńskiego Ignacego w Inowrocławiu, ul. Kasztelańska Nr 2 o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Mogilnie (pokój Nr 15) jest złożone dla niego upomnienie do uiszczenia grzywny z dnia 26. 2. 1949 r. Nr K. A. 330/48.

Doręczenie upomnienia uważa się za dokonane po dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: St. Jesionowski.

## 454

## OBWIESZCZENIE PREZYDENTA ST. M. POZNANIA jako Władza Admin. Ogólnej I Instancji z dnia 3 maja 1949 r. o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego.

Na podstawie art. 14 i 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 776) oraz art. 4 pkt. 4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Państwowego Zarządu Wodnego w Poznaniu z dnia 7. 7. 1948 r. Nr I-1262/48 zatwierdzony przez Ministerstwo Komunikacji zgodnie z art. 12—19 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym i art. 2—4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 **wszczęto postępowanie wywłaszczeniowe** na rzecz Skarbu Państwa, zastąpionego przez Dyrekcję Okręgową Dróg Wodnych w Poznaniu odnośnie gruntu własności Towarzystwa Właścicieli Domów i Nieruchomości w Poznaniu, położonego w Poznaniu przy ul. Fredry Nr 8, zapisanego w księdze wieczystej Poznań, Św. Marcin tom 25 wyk. L. 619 parcela Nr 128/5 i 129/5 łącznej wielkości ca 1075 $m^2$ i budynku administracyjnego niezbędnych na cele Państwowego Zarządu Wodnego w Poznaniu.

Wywłaszczenie to ma polegać na odjęciu praw własności z dniem 9 maja 1945 r.

Plan sytuacyjny wymienionego gruntu i inne załączniki są wyłożone do przejrzenia w pokoju 135 Zarządu Miejskiego — Nowy Ratusz, ul. Czerwonej Armii 8 w godzinach urzędowych od 9—13 w ciągu 14 dni.

Osoby zainteresowane mogą w tym okresie zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy wnosić na moje ręce.

Prezydent Miasta: w z. Szymczak, Wiceprezydent.

## 455
## OGŁOSZENIE CENTRALI PRODUKTÓW NAFTOWYCH EKSPOZYTURA OKRĘGOWA W POZNANIU

**z dnia 7 maja 1949 r. w sprawie sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.**

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 i 10 lipca 1948 r. oraz 30 grudnia 1948 r. Nr PR I/145/48 ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

| L. p. | Nazwa przedsiębiorstwa | Przedmiot działania | Miejsce położenia | Imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela | Data, godzina i miejsce sporządzenia protokołu |
|---|---|---|---|---|---|
| 1 | B. V. Aral — Bochum | Sprzedaż paliw płynnych | Bochum | miejsce pobytu właścicieli nieznane | 30 maja 1949 r. godz. 9 Poznań, Pl. Wolności 16 |

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Godlewski Stefan, Dyrektor Ekspozytury Okręgowej Centrali Produktów Naftowych w Poznaniu.

## 456
## OGŁOSZENIE ZJEDNOCZONYCH ZAKŁADÓW ROWEROWYCH W BYDGOSZCZY

**z dnia 12 maja 1946 r., dot. sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.**

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 27 grudnia 1948 r., ogłoszono w Monitorze Polskim Nr A-1 z dnia 15 stycznia 1949 r., poz. Nr 2: Ogłasza się, że zostaną sporządzone dnia 9 czerwca 1949 r. w Poznaniu przy ul. Grochowe Łąki 4, protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw:

1. „Centra" — Zakłady Przemysłowe, Wacław Tomaszewski w Poznaniu przy ul. Grochowe Łąki 4,
2. „Centra" — Zakłady Przemysłowe, Wacław Tomaszewski w Poznaniu przy ul. Małe Garbary 8,
3. „Centra" — Zakłady Przemysłowe, Wacław Tomaszewski w Poznaniu przy ul. Małe Garbary 7 a, na składniki majątkowe oraz nieruchomości, które wchodzą w skład działów produkcyjnych: a) łańcuchów i szprych rowerowych, b) szpilek gramofonowych, c) warsztatów naprawczych.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz nieruchomości i właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Zjednoczone Zakłady Rowerowe w Bydgoszczy

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W GOSTYNIU

**z dnia 23 kwietnia 1949 r., dot. statutu o podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych.**

Powiatowa Rada Narodowa w Gostyniu na podstawie art. 39 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 49, powziętą na posiedzeniu w dniu 31 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewodzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Gostyńskiego Powiatowego Związku Samorządowego podatek od spożycia w zakładach gastronomicznych.

§ 1. I. Podatkowi podlegają prywatno-prawne zawodowe i odpłatne świadczenia, podlegające na sprzedaży do spożycia w lokalach zakładów gastronomicznych potraw i napojów, nie wyłączając artykułów, objętych monopolami państwowymi, wykonywane na obszarze gmin wiejskich powiatu gostyńskiego.

2. Przez „zakłady gastronomiczne" rozumie się wszelkie przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, jak restauracje, bary, bufety, paszteciarnie, kawiarnie, cukiernie, winiarnie, piwiarnie, pokoje do śniadań, pokoje gościnne, stołówki, jadłodajnie, w szczególności zaś przedsiębiorstwa wymagające uzyskania koncesyj na ich prowadzenie na podstawie przepisów dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

§ 2. Wolne od podatku są świadczenia, wymienione w § 1 ust. 1 niniejszego statutu zwolnione od podatku obrotowego, pobieranego na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych, prawnych oraz spadkach nie objętych, wykonywujących świadczenia, objęte § 1, ust. 1.

2. Jeżeli świadczenia są wykonywane przez spółki jawne, komandytowe oraz spółki, nie będące spółkami handlowymi — obowiązek podatkowy ciąży na tych spółkach.

3. Na przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz na przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym ciąży obowiązek podatkowy niezależnie od tego, czy mają odrębną osobowość prawną.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia wykonywania świadczeń podlegających podatkowi (§ 1, ust. 1).

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem roku podatkowego, w ciągu którego zaprzestano wykonywania świadczeń, podlegających podatkowi.

§ 5. 1. Podstawę opodatkowania stanowi obrót osiągnięty z tytułu świadczeń wymienionych w § 1, ust. 1, a ustalony przez władze skarbowe dla celów wymiaru podatku obrotowego, pobieranego na podstawie każdocześnie obowiązujących w tym względzie przepisów.

2. Wszelkie decyzje, ustalające lub zmieniające rozmiar zobowiązania podatkowego w podatku obrotowym (ust. 1), powodują odpowiednie ustalenia bądź zmiany w ustaleniach rozmiaru zobowiązań podatkowych w podatku pobieranym na podstawie niniejszego statutu.

3. Zakłady gastronomiczne nie mogą doliczyć podatku, pobieranego na podstawie niniejszego statutu, do opłaty (rachunku) pobieranej za świadczenia będące przedmiotem podatku (§ 1, ust. 1), lecz obowiązane są podatek ten wkalkulować w odpłatę (cenę) za te świadczenia.

§ 6. Podatek wynosi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. 1. Podatnicy podatku od spożycia w zakładach gastronomicznych obowiązani są do wpłacania w ciągu roku podatkowego zaliczek miesięcznych na podatek.

2. Za podstawę do ustalenia wysokości zaliczki służy obrót, osiągnięty w miesiącu ubiegłym.

3. Zaliczkę oblicza się w wysokości podatku przypadającego od ustalonego w myśl ust. 2 obrotu.

4. Podatnicy obowiązani są obliczać obrót za każdy miesiąc i wpłacać zaliczki miesięczne bez wezwania władzy podatkowej w terminie do dnia 15 następnego miesiąca, składając równocześnie właściwej władzy podatkowej deklarację według ustalonego wzoru.

5. Różnicą pomiędzy ustaloną przez władzę wymiarową za rok podatkowy kwotę podatku a kwotą należnych zaliczek płatna jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Gostyniu.

§ 10. statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Gostyń, dnia 31 grudnia 1948 r.

Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej: J. Chudziński.
Członkowie Pow. Rady Nar.: 1. Nadolny Fr., 2. Hubner St.

*

Nr S. Pod. 1g/5/48.

Statut powyższy zatwierdzony uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 19 marca 1949 r. L. dz. W. R. N. 2019/49-Gł. — podaję do publicznej wiadomości.

Gostyń, dnia 23 kwietnia 1949 r.

Starosta Powiatowy: L. Rutecki, Przewodn. Wydz. Pow.

## OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W LESZNIE z dnia 5 maja 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa w Lesznie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 uchwałą Nr 5a) powziętą w dniu 29. 11. 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz gminy miejskiej miasta Leszna podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gminy miasta Leszna.

§ 2. Od podatku zwolnione są:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości; b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itd.) po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne, wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego po jednym na każde gospodarstwo,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze miasta Leszna, nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) za pierwszego psa . . . . . . . . . . . 1.000,— zł,

b) za drugiego psa . . . . . . . . . . . 2.000,— zł,

c) za trzeciego i każdego dalszego psa . . . . 5.000,— zł,

d) za psa myśliwskiego — pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej — opłata winna wynosić . . . . . . 500,— zł.

(Patrz okólnik Nr 23 Ob. Wojewody Poznańskiego z 13. 11. 1948 r. pkt. VI. L. 3 ogłoszony w Pozn. Dzien. Wojew. Nr 41, poz. 753).

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu, każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej nieruchomości posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadomić Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wymiar podatku uskutecznia Zarząd Miejski na podstawie danych o liczbie psów podlegających opodatkowaniu.

§ 10. Zawiadomienia o wymiarze podatku następują przez doręczenie każdemu podatnikowi nakazu płatniczego z oznaczeniem wysokości ustalonego podatku i środków prawnych.

§ 11. Od wymiaru podatku, przysługuje podatnikowi prawo odwołania się w ciągu miesiąca po otrzymaniu nakazu płatniczego, do Wydziału Wojewódzkiego w Poznaniu za pośrednictwem władzy wymiarowej w trybie przepisanym art. art. 141—155 dekretu z dnia 15. 5. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 12. Nieuiszczony w terminie podatek, ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku na zwłokę na podstawie art. 38 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173), oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych z dnia 28. 1. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84 i 85).

§ 13. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu, podlegają karom przewidzianym w art. 148 dekretu z dnia 11. 4. 1947 r. prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 14. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Lesznie.

§ 15. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i prasie miejscowej, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Leszno, dnia 29 listopada 1948 r.

Przewodniczący M. R. N.: Kowalski Tadeusz.

Powyższy statut podaje się do publicznej wiadomości

Leszno, dnia 5 maja 1949 r.

Prezydent miasta: Ziarnkowski.

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIAT. W JAROCINIE z dnia 6 maja 1949 r. w sprawie statutu o podatku od orkiestr trudniących się zawodowo graniem na imprezach i zabawach na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego w Jarocinie.

Powiatowa Rada Narodowa w Jarocinie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 186 powziętą na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz jarocińskiego Powiatowego Związku Samorządowego na terenach gmin wiejskich powiatu jarocińskiego opłaty od zespołów i osób pojedynczych, trudniących się zawodowo graniem na imprezach i zabawach.

§ 1. Wszystkie zespoły, jak również osoby pojedyncze, trudniące się zawodowo graniem na imprezach i zabawach, urządzanych przez organizacje, winny posiadać licencje na wykonywanie swego zawodu.

§ 2. Od każdego występu zarząd imprezy lub zabawy pobiera 10% opłat od wypłaconej kwoty orkiestrze.

§ 3. Opłaty zainkasowane przez Zarząd imprezy lub zabawy na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego Jarocińskiego, wpłaca tenże zarząd do Kasy Wydziału Powiatowego w Jarocinie w ciągu 7 dni po odbytej zabawie i jest za pobór tych opłat odpowiedzialny. Do poboru tychże opłat upoważnieni są również ob. ob. wójtowie gmin wiejskich oraz miejscowi ob. ob. sołtysi. Za czynności związane z poborem opłat przyznaje się gminom wiejskim na podstawie art. 44 powołanego na wstępie dekretu 5% wynagrodzenia od zainkasowanych i odstawionych kwot.

§ 4. Orkiestry organizacyjne, koncertowe mogą być zwolnione od opłaty jeżeli wykażą odpowiedni poziom muzyczny, jednakże na występy na zabawach tanecznych obowiązują opłaty wymienione w § 2 niniejszego statutu. Wydziałowi Powiatowemu przysługuje poza tym prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg względnie zwolnienia od opodatkowania.

§ 5. Od orzeczenia Wydziału Powiatowego, podatnik może odwołać się w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania wezwania płatniczego do Poznańskiego Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Jarocinie.

§ 6. Niewpłacenie opłat we właściwym terminie, pociąga za sobą ściągnięcie ich w drodze przymusowej z doliczeniem

kosztów egzekucyjnych w myśl dekretu z dnia 28. 1. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16. 1. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 85) wraz z dodatkiem za zwłokę na podstawie art. 38 dekretu z 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego statutu, podlegają karom przewidzianym w art. 148 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. — Prawo Karne Skarbowe — (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 140).

§ 8. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Jarocinie.

§ 9. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jarocin, dnia 30 grudnia 1948 r.

Pow. Rada Narodowa: Przewodniczący, St. Bartkowiak.

*

Statut powyższy zatwierdzony uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 29 marca 1949 r. L. dz. W. R. N. 2634/49 — Gł. podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: w z. Mgr Kopliner, Wicestarosta.

Jarocin, dnia 6 maja 1949 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W SZAMOTUŁACH

**z dnia 2 maja 1949 r. dot. statutu o pobieraniu specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych.**

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40/47, poz. 199) o specjalnych dopłatach drogowych wprowadza się obowiązek uiszczenia na rzecz powiatu szamotulskiego specjalne dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych już istniejących i w przyszłości za takie uznanie.

§ 1. Do uiszczenia dopłat w myśl § 17 rozporządzenia z dnia 20. 4. 39 r. zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe jak kopalnie, tartaki, młyny, cukrownie, huty, gorzelnie, cegielnie, klinkiernie, kamieniołomy, wyroby lasów, skupy i wymiany zboża na mąkę, budowlane itp. O ile przewozy dokonywane trakcją konną przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też przez osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów przekraczają rocznie 500 tonokilometrów netto t. j. bez uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2. Wydatki spowodowane dla Zarządu Drogowego przez nadmierne zużycie dróg powiatowych będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmierne zużywające drogi.

Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie szamotulskim z kosztami utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu. Różnica tych kosztów wyrazi koszty spowodowane nadmiernym zużyciem drogi.

Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3. Wymiaru dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1.

Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu grudniu każdego roku wysyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 formularze deklaracji wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4. Celem ustalenia podstawy wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo na podstawie art. art. 96, 104 i 109 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27/46, poz. 174):

a) zażądać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1, lub ich zastępców prawnych oraz ich administratorów od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi żądać od przedsiębiorstw, ich zastępców lub administratorów, przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów.

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze władza wymiarowa podatników zawiadamia osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, winno ono zawierać oznaczenie wymierzonej kwoty., przytoczenia podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych.

§ 5. Przeciw wymiarowi dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych służy przedsiębiorstwu dotkniętemu wymiarem w ciągu miesiąca prawo wniesienia odwołania do Wydziału Wojewódzkiego w Poznaniu za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Szamotułach.

Czasokres do wniesienia odwołania biegnie od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania odwoławczego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27/46, poz. 174).

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty w terminie.

§ 6. Wymierzoną dopłatę uiszcza się w dwóch równych ratach płatnych w dniu 15 stycznia i 15 marca.

§ 7. Nieuiszczenie w przepisowym terminie opłaty, ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę zgodnie z art. 38 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27/46, poz. 173) wraz z kosztami egzekucyjnymi, które pobrane będą na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21/47, poz. 84).

§ 8. Dopłaty drogowe, wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu, ani na komunalne podatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 9. Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową, a podatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenie obciążenia dla innych podatników.

§ 10. Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 11. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim po zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

*

Powyższy statut zatwierdzony zarządzeniem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 3 kwietnia 1948 r., L. dz. W. R. N. 11195/48-Gł., podaję do publicznej wiadomości.

Szamotuły, dnia 2 maja 1949 r.

Starosta Powiatowy: Ludwiczak, Przewodn. Wydziału Powiat.

## OGŁOSZENIE POW. ZARZĄDU DROGOWEGO W ŚREMIE

**z dnia 5 marca 1949 r. dot. taryfy opłat za przewóz promem w Rogalinku.**

Uchwała Nr 13/49 Powiat. Rady Narodowej z dnia 31. 1. 1949 r.

TARYFA OPŁAT

dla przewozów publicznych na rzece Warcie w Rogalinku.

| | | |
|---|---|---|
| 1. | Przewóz jednej dorosłej osoby (powyżej 14 lat) z ręcznym pakunkiem do 25 kg . . . . . . | 5,— zł |
| 2. | Każde dalsze 50 kg pakunku . . . . . . . | 5,— zł |
| 3. | Przewóz 1 konia, źrebaka lub sztuki bydła . . | 10,— zł |
| 4. | „ 1 świni, cielaka, owcy, kozy, osła lub psa . . . . . . . . . . . . . . . | 5,— zł |
| 5. | Przewóz 1 sztuki ptactwa, o ile nie jest niesiona | 5,— zł |
| 6. | „ 1 trzody, składającej się z więcej niż 10 sztuk za każdą jazdę . . . . . . . . | 100,— zł |
| 6a. | Przewóz 1 taczki sanek ręcznych, roweru . . | 5,— zł |
| 7. | „ bydła na pastwisko — 1 gospodarza, ilość nieograniczona miesięcznie . . . . . . | 150,— zł |
| 8. | Przewóz 1 motocykla . . . . . . . . | 15,— zł |
| 9. | „ 1 samochodu osobowego włącznie z szoferem . . . . . . . . . . . . . | 50,— zł |
| 10. | Przewóz 1 samochodu ciężarowego: | |
| | a) załadowanego łącznie z szoferem . . . . | 100,— zł |
| | b) próżnego łącznie z szoferem . . . . . . | 50,— zł |
| 11. | Przewóz jednokonnej podwody: | |
| | a) obładowanej, włącznie z woźnicą . . . . . | 30,— zł |
| | b) próżnej łącznie z woźnicą . . . . . . | 20,— zł |
| 12. | Za każde dalsze zwierzę pociągowe przy podwodzie . . . . . . . . . . . . . . | 10,— zł |

13. Przy podwodach lub samochodach płaci ponadto każda dorosła osoba i każde dziecko ponad 14 lat 5,— zł
14. Za przewiezienie luźnych niezaładowanych przedmiotów płaci się te same stawki, jak za osoby, podwody lub zwierzęta pociągowe, któreby musiały być zużyte do transportu danych przedmiotów.

**Zwolnienie od opłat.**

1. Do czasu pobudowania nowej drogi do przewozu należy zwolnić z opłat za przewóz: młodzież szkolną uczęszczającą do szkół, żołnierzy oraz robotników udających się do miejsca pracy za okazaniem zaświadczenia z miejsca pracy.

2. Funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej, Urzędu Bezpieczeństwa, Straży Pożarnej, Poczt i Telegrafów, **podczas pełnienia służby.**

3. Funkcjonariusze i pracownicy Powiatowego Zarządu Drogowego i Wydziału Powiatowego, Poznańskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Komunikacyjny oraz ich środki lokomocji, podczas pełnienia służby wzgl. celem udania się do i od pracy.

4. Lekarz i akuszerki wezwani do chorych oraz środki ich lokomocji.

5. Zwierzęta i sprzęt osób ułomnych niezbędnych danej osobie.

Właściciele wzgl. dzierżawcy przewozów są zobowiązani wywiesić taryfę, na widocznym, łatwo dostępnym miejscu (obok przewozu) do wglądu publiczności.

Pobieranie stawek przewozowych ponad normy przewidziane niniejszą taryfą jest niedopuszczalne, a za przekroczenie jej będą winni pociągani do ukarania.

Władze Powiatowego Zarządu Drogowego i Organa Milicji Obywatelskiej mają prawo każdego czasu przeprowadzić kontrolę, co do wysokości pobieranych stawek przewozowych.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej: Chełmiński, Adamczewski, Duda.

## OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W KROTOSZYNIE
### z dnia 6 maja 1949 r., dot. statutu o podatku od prawa polowania.

Powiatowa Rada Narodowa w Krotoszynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą powziętą na posiedzeniu w dniu 27 listopada 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego podatek od prawa polowania.

§ 1. Podatkowi podlega prawo polowania na gruntach dla tych celów dzierżawionych, a położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu krotoszyńskiego.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych, uprawnionych do polowania.

§ 3. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku, w którym uzyskano uprawnienie do polowania.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym ustało uprawnienie do polowania.

§ 4. 1. Podatek wynosi rocznie 3,— zł od 1 hektara obwodu łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawki, przewidzianej w ust. 1, jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30-tym czerwca.

§ 5. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia uzyskania uprawnienia do polowania.

§ 6. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu w Krotoszynie.

§ 8. Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krotoszyn, dnia 27 listopada 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa w Krotoszynie.

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.
p. o. Starosty Powiatowego: Kłos, Przewodn. Wydz. Pow.

## OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W KALISZU
### z dnia 2 maja 1949 r., dot. statutu podatku hotelowego.
### Statut o podatku hotelowym.

Miejska Rada Narodowa w Kaliszu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 180, powziętą na posiedzeniu w dniu 30. 12. 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w dniu 29 marca 1949 r. L. dz. W. R. N. 483/49-Gł. wprowadza się rzecz Gminy Miejskiej m. Kalisza podatek hotelowy.

§ 1. 1. Podatkowi podlegają lokale lub ich części w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego, prowadzonych na terenie miasta Kalisza.

2. Przez „przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego", nazywane w dalszych paragrafach „przedsiębiorstwami", rozumie się hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, gospody i domy zajezdne, prowadzone zawodowo i obliczone na zysk.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach, zajmujących lokale lub ich części w przedsiębiorstwach, wymienionych w par. 1.

§ 3. 1. Od podatku wolni są:

1. posłowie do sejmu,

2. wojskowi w służbie czynnej, pracownicy państwowi i związków samorządu terytorialnego, przebywający w delegacji służbowej,

3. pod warunkiem wzajemności — osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, konsulowie, urzędnicy konsularni, nie będący obywatelami Rzeczypospolitej,

4. właściciele i personel przedsiębiorstw oraz zamieszkujący z nimi członkowie rodziny, jeżeli zajmują lokale we własnych przedsiębiorstwach lub przedsiębiorstwach, w których pracują,

5. osoby delegowane na zjazdy organizacyj społecznych i politycznych,

6. uczestnicy wycieczek kierowanych przez przewodników, a organizowanych przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, związki zawodowe, partie polityczne, osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne.

2. Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 1. i 3. korzystają ze zwolnienia od podatku po okazaniu zarządowi przedsiębiorstwa legitymacji służbowej, a osoby wymienione w ust. 1 pkt. 2. — nadto delegacji służbowej. Zarząd przedsiębiorstwa wpisuje do księgi najmu pokoi nazwę wystawcy, numer legitymacji oraz datę i numer delegacji.

3. Osoby wymienione w ust. 1. pkt. 5. i 6. korzystają ze zwolnienia wyłącznie na podstawie pisemnej decyzji, wydanej przez Zarząd Miejski.

§ 4. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia, kończy się z chwilą zwolnienia lokalu.

§ 5. Podstawę opodatkowania stanowi czynsz należny za najem lokalu lub jego części wraz z należnością za korzystanie z mebli, pościeli, oświetlenia i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych z najmem lokalu lub jego części.

Nie stanowi podstawy opodatkowania należność za wyżywienie oraz koszty wyłożone za najemcę, jak zwrot opłaty za międzymiastowe rozmowy telefoniczne itp., jeżeli koszty te nie są wliczone w ogólną sumę czynszu, należną za najem lokalu lub jego części.

§ 6. Podatek stanowi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatek płatny jest wraz z należnością za korzystanie z usług przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Do obliczania i pobierania od podatnika podatku oraz do wpłacania go na rachunek Zarządu Miejskiego, obowiązany jest zarząd przedsiębiorstwa, który jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

2. Płatnik nie odpowiada za zaniechanie obowiązku obliczenia i pobrania podatku od podatnika w przypadku stwierdzonej protokołem organu porządku publicznego odmowy zapłaty podatku przez podatnika.

§ 9. 1. Rachunki za czynsz należny za najem lokalu lub jego części mogą być wystawione tylko na blankietach wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Zarząd Miejski.

2. Na rachunku należy uwidocznić obok czynszu należnego za najem także kwotę podatku.

3. Rachunki wystawia się przez kalkę w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podat-

nik, drugi podlega przekazaniu Zarządowi Miejskiemu, trzeci zaś pozostaje w przedsiębiorstwie.

4. Drugie egzemplarze rachunków płatnik obowiązany jest dostarczyć Zarządowi Miejskiemu łącznie z wpłatą podatku.

§ 10. Pobrane kwoty podatku płatnicy obowiązani są wpłacać do kasy Zarządu Miejskiego, jeżeli chodzi o kwoty pobrane w czasie od dnia 1 do 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca, w czasie od 8 do 14 — w dniu 15 danego miesiąca, w czasie od 15 do 21 — w dniu 22 danego miesiąca i w czasi od 22 do końca miesiąca, w dniu 1 miesiąca następnego.

§ 11. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 12. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Kaliszu.

§ 13. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Kalisz, dnia 2 maja 1949 r.

Prezydent m. Kalisza: Andrzej Bonusiak.

## ZAGUBIONE DOKUMENTY

**Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów.**

Całajewska Alina, Poznań, ul. Oręźna 4, zniżkę kolejową Nr 873991, wydaną przez D. O. K. P. Łódź, oraz bilet roczny na trasę Konin—Poznań.

Arczyńska Waleria, Przeźmirów, gm. Tarnowo Podgórne, pow. Poznań, legitymację Zw. Inwalidów Woj. w Poznaniu.

Kaźmierczak Bolesław, Poznań ul. Dąbrowskiego 36, m. 7, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Nowak Mieczysław, Poznań-Dębiec, Os. Robotnicze, Bl. 6, m. 12, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Koszolski Jan, Poznań, ul. Skarbka 31, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Miechow.

Kaźmierowski Jerzy, Poznań, Spławie 25, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Tamke Paweł, Witkowo, pow. Gniezno, dowód osobisty Nr 89/1947, wydany dnia 14. 11. 47 r. przez Zarząd Miejski Witkowo.

Stawski Józef, Orlina Mała, gm. Grodziec, pow. Konin, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin.

Mądry Józef, Zaniemyśl pow. Środa, ul. Kilińskiego 56, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Smykowska Zofia, Poznań, legitymację służbową Nr 1605 wydaną przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Łacny Antoni, Markowice, pow. Środa, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Molenda Kazimierz, Poznań, ul. Sienkiewicza 10, legitymację wydaną przez Uniwersytet Poznański, oraz kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Żymalski Leszek, Poznań, ul. Matejki 51, m. 6, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Zwiernik Stanisław, Poznań, ul. Gnieźnieńska 12, m. 3, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Majchrzak Zenon, Poznań, ul. Kilińskiego 12, książeczkę wojskową, seria „A" 186859, wydaną przez R. K. U. Poznań, orzeczenie renty wypadkowej Ubezp. Społ., kartę rowerową, wydaną przez Zarząd Miejski Poznań, oraz kartę zgłoszenia w Urzędzie Zatrudnienia.

Barwiński Stanisław, Poznań, ul. Grodziska 39, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Stułkowski Bogdan, Poznań, Dyr. Okr. Poczt i Telegr., książeczkę wojsk., wydaną przez R. K. U. Gorzów, legitymację służbową Nr 161 Dyr. Poczt i Telegr., legitymację Związku Zawodowego.

Dominik Władysław, Oborniki, ul. Łukowska 16, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Szamotuły.

„Mostostal" Biuro Polowe Nr 8, Poznań, ul. Zeylanda 12, tablicę rejestracyjną samochodu Nr A-61784, wydaną przez Urząd Wojew. Katowice.

Majchrzycki Marian, Dominowo, pow. Środa, ogłoszenie zamieszczone w Nr 4/49 Pozn. Dz. Wojewódzkiego.

Rembacz Bernard, Poznań, ul. Powidzka 11, m. 1, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Grzegorczyk Janina, Poznań, ul. Półwiejska 30, m. 4, legitymację P. Z. P. R., akt oskarżenia, wydany przez Sąd Grodzki w Śremie.

Józef Zapolski, Poznań, ul. Rokossowskiego 108, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Elbląg.

Majchrzak Kazimierz, Poznań, ul. Zeylanda 5, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Mocydlarz Stefan, Poznań, ul. Niecała 16, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Piekarski Henryk, Poznań, ul. Rokossowskiego 50, m. 6 kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Rzeszów.

Pachura Stanisław, Poznań, Rataje 74, dowód tożsamości konia Nr 5085, wydany przez Zarząd Miejski Poznań.

Menes Stanisław, Witowo, pow. Środa, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Dopierała Jan, Leśna Grobla, gmina Nekla, pow. Środa, dowód tożsamości konia Nr 31, wydany przez Zarząd Gminny Nekla.

Zielonacki Stanisław, Poznań, ul. Budziszyńska 75, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Miejskie Zakłady Użyteczności Publicznej Wschowa, karta rejestr. samochodu ciężarowego marki „Büssing" Nr H 90994 wydana przez Okręg. Urząd Samoch. Legnica, na nazwisko Cierpiał Andrzej.

Mąka Mieczysław, Krzykosy, pow. Sroda, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Gniezno.

Bortel Jan, Borek, pow. Gostyń, ul. Dworcowa 44, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 0121/49, oraz dowód rejestracyjny na motocykl marki „Victoria" Nr P 5301, wydane przez Okręg. Urząd Samoch. Poznań.

Okoniewski Mieczysław, Poznań, ul. Madalińskiego 3, książeczkę wojskową, wydaną przez R. K. U. Poznań.

Stolarczyk Stanisław, Poznań, ul. Matejki 7, m. 19, zaświadczenie wykreślenia z rejestru Nr 5114, wydane przez F. K. U. Kraków-Miasto.

Gaweł Józef, Murowana Goślina, ul. Poznańska 1, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Szamotuły, kartę rozpoznawczą, legitymację Cechu Szewskiego, legitymację udziału.

Kasprzak Kazimierz, Poznań, ul. Naramowicka 150, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin.

Gałczyński Stanisław, Pyzdry, pow. Września — Posterunek M. O., książkę świadczeń lekarskich Nr 2590, legitymację na brązowy krzyż zasługi Nr 48587, dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski Kleczew, świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Krysiak Bronisław, Poznań, ul. Poznańska 56, m. 7, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Olszański Wincenty, Poznań, Szamarzewskiego 27, m. 18 kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Poznan-Miasto.

Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" — Rawicz, „Potwierdzenie zgłoszenia" Nr rejestracyjny 255, wydane dnia 7 czerwca 1945 r. przez Starostwo Powiatowe Rawicz.

Grabarczyk Walenty, Suchylas pow. Poznań, dowód tożsamości konia Nr 492-46, wydany przez Zarząd Gminny Suchylas.

Władysław Konieczny, Poznań, Potworowskiego 18, kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Dębica.

**Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.**

**Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.**

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

**Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.**

**Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 817/49 K-0613**